

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sáez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Diaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.
Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El camp no progressa

Sembla que s'atura l'èxode rural, en el sentit que molts pobles mantenen la població que tenien fa uns quants anys, com a conseqüència d'una diversificació de l'economia i el reforç demogràfic de la immigració. Però el problema de l'abandonament dels camps i la fuga de pagesos cap a d'altres activitats es manté. Cada cop hi ha menys llauradors i ramaders que han de gestionar cada vegada més terres i més caps de bestiar per no tindre números rojos. Afirmen els ramaders que ells han de vendre el filet de vedella a tres euros i els consumidors, en canvi, l'han de pagar a més de quaranta. Passa el mateix amb els productes de l'agricultura, que arriben als mercats a un preu molt superior al que reben els productors, després de passar una llarga cadena de comercialització i distribució que, a sobre, malmet la qualitat de l'original. L'alternativa de la producció ecològica –que dóna valor afegit al producte– no convenç molts productors, que troben tot d'entrebancs per a la seua comercialització.

El preu del petroli, a més, és una espasa de Dàmocles sobre els pagesos, que ara en depenen per la mecanització i els fertilitzants. L'amenaça del canvi climàtic, tot i que llunyana, encara complica més el futur del sector primari.

Les conseqüències de la desaparició de la vida a pagès són ara imprevisibles, però els incendis –moltes vegades fruit de l'abandonament dels boscos– i la tristor d'un paisatge desertificat en donen una idea. Aquests símptomes evidents, però, no ens donen pistes sobre el que seria un futur país sense producció agrícola i ramadera pròpia. Sembla inimaginable, però cal prevenir abans que no arribe el dia que els mercats siguin pràcticament dependents de productes d'importació. Ara per ara poden resultar més econòmics tot i travessar continents i oceans sencers, però la pujada del petroli també acabarà repercutint sobre aquests preus que ara semblen accessibles.

A casa nostra, el sector vitivinícola ha donat un bon exemple del que és possible assolir en un temps relativament curt: qualitat, mercats internacionals, revifada de les comarques productores –que alhora esdevenen reclam turístic–, reinversió del capital i, a poc a poc, consolidació. D'altres sectors comencen a imitar-lo tímidament, com els productors d'oli, tot i tenir uns mercats d'exportació menys evidents. Sembla clar que la resta de productors agrícoles i ramaders han de trobar el seu camí cap a un producte de qualitat que els situï en el mercat de forma diferenciada. Per això necessitaran l'ajuda de les administracions. Però la solidesa s'hauria d'assolir en aquesta dècada, abans que la pujada dels preus del petroli –diuen que ja n'hem consumit més del que queda per extreure– obligui a modificar els mètodes de producció.

Als nostres lectors

Tot i que el sector agrari no es recupera i les ciutats –i les grans localitats de la costa– continuen concentrant gran part de la població, tant al País Valencià com a Catalunya i les Balears l'èxode dels pobles de l'interior sembla haver acabat. Han après a diversificar la seva economia –veurem què passarà amb el camp en un futur–, han rebut part de l'última onada migratòria i han recuperat un cert orgull de poble en veure que els urbanites se'ls miren d'una altra manera –ni que sigui enganyats per una imatge idíl·lica construïda en períodes de vacances o estades curtes–. Ho explica en un reportatge Violeta Tena. En un futur sabrem si les noves tecnologies permetran als petits –i mitjans– nuclis rurals sortir-se'n o si, per contra, la desconfiança cap als teletreballadors tornarà a reforçar la ciutat.

Àlex Milian